

ÎNCHEIERE

2 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurie Serafimovici,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de
Societatea pe Acțiuni „CET-Nord” împotriva lui Iurie Serafimovici și Liubovi
Serafimovici cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 6 septembrie 2017 SA „CET-Nord” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Iurie Serafimovici și Liubovi Serafimovici, prin care s-a solicitat
încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică în sumă de
2 392,89 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 de lei. (f.d.3-4)

În motivarea acțiunii s-a indicat că apartamentul nr. 39 amplasat în mun. Bălți,
str. Conev, 17, ce aparține cu drept de proprietate pârâșilor, a fost deconectat integral
de la sistema centralizată de energie termică și respectiv întreruptă încălzirea
apartamentului și calcularea plăților pentru energia termică.

Potrivit modificărilor operate prin HG nr.707 din 20 septembrie 2011 și HG nr.
628 din 20 mai 2016 prin care s-au aprobat modificările în Regulamentul cu privire
la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru
fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de
la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea
Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, la 8.1, în cazul deconectării integrale deja
efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat
de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii
constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata
pentru încălzire în mărime de: 10 %, începând cu 1 octombrie 2011; 15 %, începând
cu 1 octombrie 2012; 20 %, începând cu 1 octombrie 2013; 10 %, începând cu 1 iunie
2016 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului
(încăperii locuibile în cămine) luând în considerare existența pierderilor normative de
energie termică în încăperile tehnice care mențin în stare funcțională sistemele
ingineresti de alimentare cu apă rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și

imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii. Aceste prevederi sunt aplicabile și pentru apartamentul din litigiu.

Astfel pentru perioada 1 octombrie 2014 - 1 mai 2016 costul pierderilor normative de energie termică constituie 2 392,89 de lei. Calculul a fost efectuat în mărime de 20% pentru perioada 1 octombrie 2014 - 31 mai 2016. Având în vedere faptul că debitorul nu și-a onorat obligațiile pecuniare față de reclamant, în acest fel formînd o datorie în sumă de 2 392,89 de lei.

S-a menționat că în privința apartamentului pârâților există deja o hotărâre judecătorească anterioară din 10 iunie 2015, care la fel nu este achitată, fapt ce demonstrează rea-credința proprietarului.

Toate acțiunile de soluționare a litigiului pe cale amiabilă au eșuat, unica posibilitate de valorificare a drepturilor reclamantului privind achitarea datoriei fiind înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată, având drept scop restabilirea eficienței a drepturilor lezate.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, reclamantul SA „CET-Nord” a depus cerere de modificare a cerințelor, menționând că modificarea sumei acțiunii are loc în legătură cu faptul că se efectuează recalcul în sumă de 1 081,80 de lei în baza deciziei Curții de Apel Bălți pentru perioada 1 februarie 2015-29 februarie 2016, pentru care au rămas calculele numai în mărime de 5% pentru țevi tranzit din apartament. Calculele pentru pierderile normative de energie termică pentru încăperile neîncălzite nu se pot efectua în baza metodologici ANRE deoarece ea nu este aplicabilă pentru țevile din blocurile locative.

Prin urmare, SA „CET-Nord” a solicitat încasarea datoriei rămase în mărime de 1 311,09 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 de lei. (f.d.41)

Prin hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „CET-Nord” împotriva lui Iurie Serafimovici și Liubovi Serafimovici.

S-a încasat de la Iurie Serafimovici și Liubovi Serafimovici, în mod solidar, în beneficiul SA „CET-Nord”, datoria pentru pierderile normative de energie termică pentru perioada 1 octombrie 2014 - 1 mai 2015, în sumă de 1 311,09 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 270 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 noiembrie 2018 Iurie Serafimovici a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Iurie Serafimovici și s-a menținut hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul central.

La 12 august 2019, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 155), Iurie Serafimovici a declarat recurs împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia și casarea integrală a hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 25 iunie 2019, fiind recepționată de recurent la 28 iunie 2019 (f.d. 147).

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 4 septembrie 2019 în adresa intimatului SA „CET-Nord” a fost expediată copia recursului declarat de Iurie Serafimovici cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs, care a fost recepționată la 13 septembrie 2019 (f.d. 158).

În termenul stabilit intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Iurie Serafimovici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Iurie Serafimovici.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari